

Griffiernr.: **CORRECTIONELE RECHTBANK LEUVEN**

Parketnr.: **De openbare terechtzitting van 17 februari 2012**
LE66.L7.1835-08

In de zaak van het openbaar ministerie

TEGEN

1. , geboren te op , wonende te
Beklaagde, op de zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te
2. , geboren te op
wonende te
Beklaagde, op de zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te

1. De ten laste gelegde feiten

Beklaagd :

Te minstens op 22 april 2008

De eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig art. 66 SW

Op de percelen gelegen te
(eigendom van) en (eigendom van).

In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning en meerbepaald:

het hebben gewijzigd van het reliëf door de percelen te hebben opgehoogd met grond en het hebben aangevoerd van steenslag voor het aanleggen van een parking.

2. Procedure

2.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaarding van beklaagden,
- de stukken van beklaagden.

2.2.

De rechtbank hoorde :

- het Openbaar Ministerie in haar vordering,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, bij monde van hun raadsman.

De rechtbank beslist op tegenspraak.

2.3.

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

3. Bespreking van de ten laste gelegde feiten

De feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging zijn bewezen lastens beide beklaagden op grond van de objectieve elementen die het onderzoek hebben opgeleverd en die vervat zitten in het strafdossier (zie de diverse vaststellingen door de stedenbouwkundig inspecteur).

4. Straftoemeting

Het Openbaar Ministerie vordert een geldboete van 100 euro alsook het toekennen van de herstellvordering.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, met het ontbreken van enig strafrechtelijk verleden van beklaagden en met hun persoonlijkheid.

Beklaagden hebben elk een blanco strafregister. Zij hebben inzicht in hun gedrag en hebben vrijwillig gevolg gegeven aan de herstellvordering zoals zij deze begrepen hebben. De rechtbank is van oordeel dat beklaagden door huidige zaak voldoende verwittigd werden opdat herhaling zich niet zal voordoen.

Een straf dringt zich in de gegeven omstandigheden niet op. Bijgevolg wordt de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van 2 jaar vanaf heden opgeschort ten aanzien van ieder van de beklaagden. Beklaagden hebben hun instemming hiermee betuigd via hun advocaat.

De opschorting kan worden herroepen indien een nieuw misdrijf gepleegd wordt gedurende de proeftijd. In een dergelijk geval kan er toch nog een effectieve straf worden opgelegd voor deze feiten (zie artikel 13 van de wet van 29.6.1964).

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt ten aanzien van ieder van de beklaagden een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in strafzaken.

5. De herstellvordering

De Stedenbouwkundig inspecteur formuleert een herstellvordering. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid geeft dienaangaande een eensluidend advies.

De rechtbank toetst de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid en onderzoekt of ze strookt met de wet en niet berust op machtsoverschrijding of machtsafwendig. Het komt de rechtbank niet toe de opportuniteit ervan te beoordelen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de beklaagden de herstellvordering al vrijwillig hebben uitgevoerd. De stedenbouwkundig inspecteur stelt in diens laatste schrijven aan de procureur des Konings dat het terrein nog steeds tussen 80 à 100 cm dient te worden afgegraven. Uit de herstellvordering blijkt dat wordt gevraagd om de grondaanhoging te verwijderen tot op het niveau van het oorspronkelijk maaiveld.

Uit het dossier blijkt echter niet welk niveau dit is, of oorspronkelijk was. Beklaagden schrijven dat zij alles hebben laten afgraven en dat hun verbazing groot was dat nog eens 80 cm meer dient te worden uitgegraven. Beklaagden stellen dat ook de verbalisant hen ter plaatse niet kon meedelen wat het oorspronkelijk niveau bedroeg. Beklaagden stellen ter terechtzitting dat zij thans al lager zitten dan het omliggend niveau.

Indien niet concreet blijkt welk het oorspronkelijk niveau was en de herstellvordering niet precies kan worden omschreven is zij onuitvoerbaar en zal zij louter leiden tot procedures voor de beslagrechter.

Uit de stukken van het dossier waarover de rechtbank beschikt blijkt dat beklaagden de toestand hersteld hebben zodat er terug een evenwicht is en geen schade overblijft.

In die omstandigheden is de herstellvordering ongegrond.

6. Toegepaste wettelijke bepalingen

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- art. 25-38-40 van het Strafwetboek
- art. 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999
- art. 6.1.1. van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening
- art. 1-3-6 en 13 §1 van de wet 29 juni 1964
- art. 185-194-195 van het Wetboek van Strafvordering
- art. 91, tweede alinea -148-149 van het K.B. van 28 december 1950
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

UITSpraak

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging bewezen lastens beide beklaagden.

De rechtbank gelast ten aanzien van ieder van de beklaagden de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van **2 jaar** vanaf heden.

De rechtbank legt aan ieder van de beklaagden afzonderlijk voorts een vergoeding van 32,27 euro op.

De rechtbank veroordeelt beklaagden in solidum tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie, tot op heden begroot op 287,78 euro.

De rechtbank verklaart de herstelvordering ontvankelijk maar ongegrond.

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

De rechtbank zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is overeenkomstig artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de buitengewone openbare terechtzitting van de achttiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

, substituut-procureur des Konings
, griffier